Vlasta Redl - Večer křupavých srdíček

DKdyž jsi tehdy přinesla D9na talířku H7křupky
 EmiMusel jsem se zasmát Gmitomu co má být A4sus dál DTa křupavá srdíčka a D9zapálená H7svíčka
 Mi Emiprozradily že zas nejde o víc
 než o zaběha Asus ný Aritu Dál.

Tak to má ^Gbýt

A sklenku ^Cvína na dobrou ^Dnoc

K tomu pár ^Gvět o tom jak ^{Cmaj7}vzácný jsem ^Dhost

Tak to má ^Gbýt

Když tma ^{Cmaj7}nad městem převezme ^{Cmi}moc

A chce se ^{Hmi}žít ^{Emi}žít – ^{Ami}víc ^Dnež jen ^Gdost.

Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák, dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát, a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo, a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.

To se přece nedělá chtít víc než dá se dát To není fér hrát podle vlastních pravidel To není fér chtít jít když je čas spát A chce se létat, létat i bez křídel

Pak jsem si skládal na stůl srdíčka až mi z nich vyšla osmička Hle – nekonečno ze dvou malých vypečených nul A ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven A vzniklo srdce z malých srdíček a já ho rychle propíchnul

Tak to má být A sklenku vína na dobrou noc K tomu pár vět o tom jak vzácný jsem host Tak to má být, když tma nad městem převezme moc A chce se žít žít, víc než jen dost